

“मीठे बच्चे- पुण्य आत्मा बन्नको लागि जति हुन सक्छ राम्रो कर्म गर, अलराउण्डर बन, दैवीगुण धारण गर।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ मेहनत गर्नाले तिमी बच्चाहरु पदमापदमपति बन्छौ?

उत्तर:- सबैभन्दा ठूलो मेहनत हो विकारी दृष्टिलाई पवित्र दृष्टि बनाउनु। आँखाले नै धेरै धोका दिन्छ। आँखालाई पवित्र बनाउनको लागि बाबाले युक्ति बताउनु भएको छ- प्यारा बच्चाहरु! आत्मिक दृष्टिले हेर। शरीरलाई नहेर। म आत्मा हुँ, यो अभ्यास पक्का गर, यही मेहनतद्वारा तिमी जन्म जन्मान्तरको लागि पदमपति बन्छौ।

गीत:- धीरज धर मनुवा....

ओम् शान्ति। यो कसले भन्यो? शिवबाबाले शरीरद्वारा भन्नुभयो। कुनै पनि आत्मा शरीर बिना बोल्न सक्दैन। बाबा पनि शरीरमा प्रवेश गरेर आत्माहरुलाई सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरु! अब तिम्रो शारीरिक सम्बन्ध छैन। यो हो आत्मिक सम्बन्ध। आत्मालाई ज्ञान मिल्छ परमपिता परमात्माबाट। देहधारी जति पनि छन् सबैले पढिरहेका छन्। बाबाको त आफ्नो शरीर छैन। थोरै समयको लागि यिनको आधार लिनु भएको छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा निश्चय गर। बेहदको बाबाले हामी आत्माहरुलाई सम्झाउनु हुन्छ। उहाँ बाहेक यसरी अरु कसैले सम्झाउन सक्दैन। आत्माले आत्मालाई कसरी सम्झाउन सक्छ? आत्माहरुलाई सम्झाउनको लागि परमात्मा आउनु पर्छ। उहाँलाई कसैले पनि चिनेका छैनन्। त्रिमूर्तिबाट पनि शिवलाई हटाइदिएका छन्। ब्रह्माद्वारा स्थापना कसले गराउनु हुन्छ? ब्रह्मा त नयाँ दुनियाँको रचयिता होइनन्। बेहदका बाबा, सबैका रचयिता, एक शिवबाबा नै हुनुहुन्छ। ब्रह्मा पनि केवल अहिले तिम्रो पिता हुन्, फेरि हुँदैनन्। त्यहाँ त लौकिक पिता मात्र हुन्छन्। कलियुगमा हुन्छन् लौकिक र पारलौकिक। अहिले संगममा लौकिक, अलौकिक र पारलौकिक तीन पिता हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- सुखधाममा मलाई कसैले याद नै गर्दैनन्। बाबाले विश्वको मालिक बनाउनु भयो फेरि पुकार्छन् किन? त्यहाँ अरु कुनै खण्ड हुँदैन। केवल सूर्यवंशी नै हुन्छन्। चन्द्रवंशी पनि पछि नै आउँछन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरु! धैर्य गर, थोरै दिन बाँकी छन्। पुरुषार्थ राम्रोसँग गर। दैवी गुण धारण गरेनौ भने पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। यो धेरै ठूलो चिठ्ठा हो। बेरिस्टर, सर्जन आदि बन्नु पनि चिठ्ठा पर्नु हो नि। धेरै पैसा कमाउँछन्। धेरै जनीमाथि हुकुम चलाउँछन्। जसले राम्रोसँग पढ्छ र पढाउँछ, उसले उच्च पद पाउँछ। बाबालाई याद गर्नाले विकर्म विनोश हुन्छ। बाबालाई पनि घरी घरी भुल्छन्। मायाले याद गर्न भुलाइदिन्छ। ज्ञानलाई भुलाउँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- आफ्नो उन्नति गर्नु छ भने चाँट राख- सारा दिनमा कुनै पाप कर्म त गरिन्न। नत्र सय गुणा पाप बन्छ। यज्ञको सम्हाल गर्नेहरु बसेका छन्, उनीहरुको राय सल्लाह अनुसार गर। भनिन्छ पनि- जे खुवाउनु हुन्छ, जहाँ बसाउनु हुन्छ... बाँकी अरु आशाहरु छोडिदिनुपर्छ। नत्र पाप बन्दै जान्छ। आत्मा पवित्र कसरी बन्छ? यज्ञमा कुनै पनि पापको काम गर्नु हुँदैन। यहाँ तिम्रो पुण्य आत्मा बन्छौ। चोरी चकारी आदि गर्नु पाप हो नि, मायाको प्रवेशता हो। न योगमा रहन सक्छन्, न ज्ञानको धारणा गर्छन्। आफ्नो दिलसँग सोध्नुपर्छ- हामी यदि अन्धाहरुको लठ्ठी बनेनौ भने के ठहरियो? अन्धा नै भनिन्छ। यही समयको लागि नै गायन गरिएको हो- धृतराष्ट्रका सन्तान। उनीहरु छन् रावण राज्यमा। तिम्रो छौ संगममा। रामराज्यमा फेरि सुख पाउँछौ। परमपिता परमात्माले कसरी सुख दिनु हुन्छ, कसैको बुद्धिमा आउँदैन। जतिसुकै राम्रोसँग सम्झाऊ तैपनि बुद्धिमा बस्दैन। यदि आफूलाई आत्मा सम्झन्छन् भने मात्र परमात्माको ज्ञान पनि बुझ्न सक्छन्। आत्माले जस्तो पुरुषार्थ गर्छ, त्यस्तै बन्छ। गायन पनि छ- अन्त्यकालमा जसले स्त्रीलाई सम्झन्छ.... बाबा भन्नुहुन्छ- जसले मलाई याद गर्छ उसले नै मलाई पाउँछ। नत्र धेरै सजाय खाएर आउँछ। सत्ययुगमा पनि होइन, त्रेताको पनि अन्त्यतिर आउँछ। सत्ययुग त्रेतायुगलाई भनिन्छ- ब्रह्माको दिन। ब्रह्माको एउटै मात्र बच्चा त हुँदैन, ब्रह्माका त धेरै बच्चाहरु छन् नि। ब्राह्मणहरुको दिन फेरि ब्राह्मणहरुको रात हुन्छ। अहिले बाबा आउनु भएको छ रातबाट दिन बनाउन। ब्राह्मणले नै दिनमा ज्ञानको लागि तयारी गर्छन्। बाबा कति सम्झाउनु हुन्छ, दैवी धर्मको स्थापना त अवश्य हुनु नै छ। कलियुगको विनाश पनि अवश्य हुनु छ। जसलाई भित्र अलिकति पनि शंका हुन्छ, ऊ छोडेर भाग्छ। पहिला निश्चय फेरि संशय हुन जान्छ। यहाँबाट मरेर फेरि पुरानो दुनियाँमा नै गएर जन्म लिन्छ। विनश्यन्ति हुन्छ। बाबाको श्रीमत्तमा त चल्नुपर्छ नि। बच्चाहरुलाई प्वाइन्टहरु त धेरै राम्रा राम्रा

दिइरहुनु हुन्छ।

पहिला पहिला त सम्झाऊ- तपाईं आत्मा हुनुहुन्छ, शरीर होइन। नत्र सारा चिठ्ठा गुम हुन्छ। हुन त त्यहाँ राजा अथवा प्रजा सबै सुखी हुन्छन् फेरि पनि पुरुषार्थ त उच्च पद पाउनको लागि नै गर्नुपर्छ नि। यस्तो होइन, सुखधाममा त गइहालिन्छ। होइन, उच्च पद पाउनु छ, राजा बन्नको लागि आएका हो। यस्तो बुद्धिमान पनि हुनुपर्छ। बाबाको सेवा गर्नुपर्छ। रुहानी सेवा नभए स्थूल सेवा पनि छ। कहीं भाइहरूले पनि आपसमा क्लास चलाइरहन्छन्। एक जना बहिनी बेला-बेलामा गएर क्लास गराउँछन्। वृक्ष बिस्तारै बिस्तारै वृद्धि हुन्छ नि। सेन्टरहरूमा कति आउँछन् फेरि चल्दा चल्दै हराउँछन्। विकारमा फँस्नाले फेरि सेन्टरमा आउन पनि लाज लाग्छ। सुस्त हुन पुग्छन्। भन्छन् यो रोग लाग्यो। बाबाले सबै कुरा सम्झाइरहुनु हुन्छ। आफ्नो जम्मा र घाटाको खाता दिनहुँ राख। आत्मा पवित्र बन्थो अर्थात् २१ जन्मको लागि जम्मा भयो। बाबाको याद गर्नाले नै जम्मा हुन्छ। पाप काटिन्छ। भन्छन् नि- हे पतित-पावन बाबा आएर हामीलाई पावन बनाउनु होस्। यस्तो कहाँ भन्छन् र- आएर विश्वको मालिक बनाउनुहोस्। यो तिमी बच्चाहरूले नै जानेका छौ- मुक्ति र जीवनमुक्ति दुवै हुनु पावनधाम। तिमीलाई थाहा छ- हामीले मुक्ति र जीवनमुक्तिको वर्सा पाउँछौ। जसले पूरा पढ्दैन ऊ अन्त्यमा आउँछ। स्वर्गमा त आउनु छ, सबै आ-आफ्नो समयमा आउँछन्। सबै कुरा सम्झाइन्छ। तुरुन्तै त कसैले बुझ्दैन। यहाँ तिमीलाई बाबाको याद गर्नको लागि कति समय मिल्छ। जो पनि आउँछन् उनीहरूलाई यो बताऊ- पहिला आफूलाई आत्मा सम्झनुहोस्। यो ज्ञान बाबाले नै दिनु हुन्छ, जो सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ। आत्म-अभिमानि बन्न छ। आत्माले नै ज्ञान धारण गर्छ, परमात्मा पितालाई याद गर्नाले नै विकर्म विनाश हुन्छ फेरि सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान दिनुहुन्छ। रचयिताको याद गर्नाले नै पाप भस्म हुन्छ। फेरि रचनाको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञानलाई बुझ्नाले तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ। यो फेरि अरूलाई पनि सुनाउनु छ। चित्र पनि तिमीहरूसँग छ। यो त सारा दिन बुद्धिमा रहनु पर्छ। तिमी विद्यार्थी पनि हो नि। धेरै गृहस्थीहरू पनि विद्यार्थी हुन्छन्। तिमीहरू पनि गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान बन्न छ। भाइ-बहिनीको आपसमा कहिल्यै कुट्टि हुन सक्दैन। यो त ब्रह्माको मुख वंशावली हो। दृष्टिलाई पवित्र बनाउनको लागि धेरै मेहनत गर्नुपर्ने हुन्छ। आधा कल्पदेखि बानी परेको छ, त्यसलाई निकाल्न त धेरै मेहनत लाग्छ। सबैले लेख्छन्, यो प्वाइन्ट जुन बाबाले सम्झाउनु भएको छ, दृष्टिलाई परिवर्तन गर्ने, यो धेरै गाह्रो छ। घरी-घरी बुद्धि गइहाल्छ। धेरै संकल्पहरू आउँछन्। अब आँखाहरूलाई के गरूँ? सुरदासको उदाहरण दिन्छन्। त्यो त एउटा कथा बनाइदिएका छन्। देख्यो, आँखाले मलाई धोका दियो, त्यसैले आँखै निकालिदियो। अब त्यस्तो कुरा त होइन। यी आँखाहरू त सबैका छन् तर विकारी छन्, यिनलाई पवित्र बनाउनु छ। मानिसहरूले सम्झन्छन्- घरमा रहेर यो हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- हुन सक्छ किनकि आम्दानी धेरै छ। तिमी जन्म जन्मान्तरको लागि पदमपति बन्छौ। त्यहाँ गिन्ती नै हुँदैन। आजकल बाबाले नाम नै पदमपति, पदमावती दिनु हुन्छ। तिमी अनगिन्ती पटक पदमपति बन्छौ। त्यहाँ गिन्ती नै हुँदैन। गिन्ती तब हुन्छ जब रूपैयाँ-पैसा आदि निस्कन्छन्। त्यहाँ त सन चाँदीका सिक्का काममा आउँछन्। पहिला राम-सीताको राज्यका सिक्का मिल्थे। बाँकी सूर्यवंशी राजाईको कहिल्यै पनि देखिएको छैन। चन्द्रवंशीको देखिएको छ। पहिला त सबै सुनकै सिक्काहरू थिए फेरि चाँदीका। यी तामा आदिका त पछि निस्केका हुन्। अहिले तिमी बच्चाहरूले बाबासँग वर्सा लिन्छौ। सत्ययुगमा जुन रीति रिवाज चल्यो पर्ने हो त्यो त चल्ने नै छ। तिमीले आफ्नो पुरुषार्थ गर। स्वर्गमा धेरै कम हुन्छन्, आयु पनि लामो हुन्छ। अकालमा मृत्यु हुँदैन। तिमीले सम्झन्छौ- हामीले कालमाथि विजय पाउँछौं। मर्ने नामै हुँदैन। त्यसलाई भनिन्छ अमरलोक। यो हो मृत्युलोक। अमरलोकमा हाहाकार हुँदैन। कुनै वृद्ध मर्छ भने अझै खुसी हुन्छ, गएर सानो बच्चा बन्छ। यहाँ त मर्ने पर्यो भने रुन लाग्छन्। तिमीलाई कति राम्रो ज्ञान मिलेको छ, कति धारणा हुनुपर्छ। अरूलाई पनि सम्झाउनु पर्छ। बाबालाई कसैले हामीले रुहानी सेवा गर्न चाहन्छौं भन्यो भने बाबाले झट्ट भन्नुहुन्छ- ठीक छ गर। बाबाले कसैलाई पनि मनाही गर्नु हुन्न। ज्ञान छैन भने बाँकी अज्ञान नै छ। अज्ञानताले गर्दा फेरि डिससर्भिस गरिदिन्छन्। सर्भिस त राम्रोसँग गर्नु पर्छ तब नै त चिठ्ठा मिल्छ। धेरै ठूलो चिठ्ठा छ। यो हो ईश्वरीय चिठ्ठा। तिमी राजा रानी बन्थौ भने तिम्मा नाति नातिनाहरू सबैले प्राप्त गर्छन्। यहाँ त हरेकले आफ्नो कर्म अनुसार फल पाउँछ। कसैले धेरै धन दान गर्छ भने ऊ राजा बन्छ। बाबाले बच्चाहरूलाई सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ। राम्रोसँग बुझेर फेरि धारणा गर्नु छ। सेवा पनि गर्नु छ। सयौंको सेवा हुन्छ। कहीं कहीं भक्तिभाव भएकाहरू धेरै असल हुन्छन्। धेरै भक्ति गरेका छन् त्यसैले ज्ञान पनि राम्रो लाग्छ। अनुहारबाटै थाहा हुन्छ। सुनेर नै खुसी भइरहन्छन्। जसले बुझ्दैनन् उनीहरू त यता-उता हेरिरहन्छन् वा आँखा चिम्लेर बस्छन्। बाबा सबै देख्नुहुन्छ। कसैलाई सिकाउँदैनन् भने मानौं केही पनि बुझेका छैनन्। एउटा

कानले सुनेर अर्को कानले निकालिदिन्छन्। अहिले यही समय हो बेहदको बाबासँग बेहदको वर्सा लिने। जति लिन्छौ, त्यति जन्म-जन्मान्तर, कल्प-कल्पान्तरसम्म मिल्छ। नत्र पछि धेरै पछुताउँछन्, फेरि सबैलाई साक्षात्कार हुन्छ। हामीले पूरा पढेनौं त्यसैले पद पनि पाउन सक्दैनौं। अब गएर के बन्छौं? नोकर चाकर, साधारण प्रजा। यो राजधानी स्थापना हुँदैछ। जस्तो गर्छन् त्यही अनुसार फल पाउँछन्। नयाँ दुनियाँको लागि केवल तिमीले नै पुरुषार्थ गर्छौं। मनुष्यले दोनो पुण्य गर्छन्, त्यो पनि यो दुनियाँको लागि, यो त साधारण कुरा हो। हामीले असल काम गर्यौं भने त्यसको अर्को जन्ममा राम्रो फल मिल्छ। तिम्रो त छ २१ जन्मको कुरा। जति हुन सक्छ असल कर्म गर, अलराउण्डर बन। नम्बरवन ज्ञानी आत्मा अनि योगी आत्मा हुनुपर्छ। ज्ञानी पनि चाहिन्छ भाषण गर्नको लागि। महारथीहरूलाई बोलाउँछन् नि, जसले सबै प्रकारको सेवा गर्छन्। त्यसैले पुण्य त भइ नै हाल्छ। विषयहरू छन् नि। योगमा रहेर कुनै पनि काम गर्छौं भने राम्रो नम्बर मिल्न सक्छ। आफ्नो दिलसँग सोध्नु पर्छ, मैले सेवा गर्छु वा केवल खान्छु, सुत्छु मात्रै? यहाँ त यो पढाइ छ, अरु कुनै कुरा छैन। तिमी मनुष्यबाट देवता, नरबाट नारायण बन्छौ। अमर कथा, तिजरीको कथा यही हो। मनुष्यहरूले त गएर सबै झुटा कथाहरू सुन्छन्। तेस्रो नेत्र त बाबाले सिवाय कसैले दिन सक्दैन। अहिले तिमीलाई तेस्रो नेत्र मिलेको छ जसबाट तिमीले सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यलाई जानेका छौ। यो पढाइमा कुमार-कुमारीहरू धेरै अगाडि जानुपर्छ। चित्र पनि छ, कसैसँग सोध्नुपर्छ—गीताको भगवान को हुनुहुन्छ? मुख्य कुरा नै यही हो। भगवान त एउटै नै हुनुहुन्छ, जसबाट वर्सा मिल्छ, मुक्तिधामको। हामी त्यहाँ बस्नेवाला हौं, यहाँ पार्ट खेलन आएका छौं। अब पावन कसरी बन्ने? पतित-पावन त एक बाबा नै हुनुहुन्छ। पछि गएर तिमी बच्चाहरूको अवस्था पनि धेरै राम्रो हुन्छ। बाबाले किसिम किसिमले ज्ञान दिनु हुन्छ। एकै त बाबालाई याद गर्न छ अनि मात्र जन्म जन्मान्तरको पाप मेटिन्छ। आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ—मैले कति याद गर्छु? चार्ट राख्नु राम्रो हो, आफ्नो उन्नति गर। आफैँमाथि दया गरेर आफ्नो चालचलन हेर्दै गर। यदि मैले गल्ती गर्दै रहेँ भने रजिस्टर खराब हुन्छ, यसमा दैवी चालचलन हुनुपर्छ। गायन पनि छ—जे खुवाउनु हुन्छ, जहाँ बसाउनु हुन्छ, जे निर्देशन दिनुहुन्छ त्यही गर्छु। निर्देशन त अवश्य तनद्वारा नै दिनुहुन्छ नि। स्वर्ग जाने द्वार, यी अक्षर राम्रा छन्। यो द्वार हो स्वर्ग जाने। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) पुण्य आत्मा बन्नको लागि अरु सबै आशाहरूलाई छोडेर यो पक्का गर्नु छ, बाबाले जे खुवाउनु हुन्छ, जहाँ बसाउनु हुन्छ, कुनै पनि पाप कर्म गर्नु छैन।

२) ईश्वरीय चिठ्ठा प्राप्त गर्नको लागि रूहानी सर्भिसमा लाग्नु छ। ज्ञानको धारणा गरेर अरूलाई पनि गराउनु छ। राम्रो अंक लिनको लागि जुनसुकै काम पनि यादमा रहेर गर्नु छ।

वरदान:- स्नेहको बाणद्वारा स्नेहमा घायल पा नै वाला स्नेह र प्राप्ति सम्पन्न लवलीन आत्मा भव जसरी लौकिकमा कोही कसैको स्नेहमा लवलीन छ भने चेहराबाट, नयनबाट, वाणीबाट अनुभव हुन्छ यो लवलीन छ, आसक्त छ। यस्तो स्टेजमा जब पुग्छौ तब जति आफूभित्र बाबाको स्नेह प्रकट हुन्छ त्यति नै स्नेहको बाणले अरूलाई पनि स्नेहमा घायल गर्छ। भाषणको बारेमा सोच्नु, प्वाइन्ट दोहोर्याउनु— यो स्वरूप होइन। स्नेह र प्राप्तिको सम्पन्न स्वरूप, लवलीन स्वरूप होस्। अथोरिटी भएर बोल्नाले त्यसको प्रभाव पर्छ।

स्लोगन:- सम्पूर्णताद्वारा समाप्तिको समयलाई समीप ल्याऊ।